

(דף קצ"ו ע"א) ממשמע דכתיב גם בכינו. ומגלן דכבו תמן. דכתיב, (ישעיה לג) הן אראלם צעקו חוצה. מהו חוצה. דא בכל בגין דכלהו אוזפוה לשכינה עד בכל. ותמן כבו עמהון דישראל. ועל דא פתחי בהאי, ומסיימי זכור יי לבני אדם וגו'.

כדין אתער קדשא בריה הוא בדרגוי, ובטש ברקיעין פדאמרו, ואידעונו תריסר אלפי עלמין, וגעי ובכי, דכתיב, (ירמיה כה) יי ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאוג ישאג על נוהו, ואדפר לון לישראל, ואחית תרין דמעין לגו ימא רבא. וכדין אתער שלהוביתא חד דבסטר צפון, ובטש ריחא חד דבסטר צפון בההוא שלהוביתא, ואזלא ושאטא בעלמא, וההיא שעתא אתפלג ליליא, ושלהוביתא אזלא ובטש בגדפוי דתרנגולא, וקארי, כדין קדשא בריה הוא עאל בגנתא דעדן. וקודשא בריה הוא לית ליה נייחא עד דעאל לגנתא דעדן לאשתעשעא בנשמתהון דצדיקיא. וסימן (אסתר ז) כי נמכרנו אני ועמי וגו'. ויאמר המלך מי הוא זה וגו', והמלך קם בחמתו ממשיתה היין אל גנת הביתן וגו'.

בשעתא דקודשא בריה הוא עאל בגנתא דעדן, כדין כל אינון אילנין דגנתא, וכל אינון נשמתין דצדיקיא, פתחי ואמרי, (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם וגו'. מי זה מלך הכבוד וגו'. שאו שערים ראשיכם וגו'. ובשעתא דנשמתהון דצדיקיא די בארעא אהדרו לגופייהו, כדין אתקיפו בהו כל אינון מלאכין, ואמרי (תהלים קלד) הנה ברכו את יי כל עבדי יי. ואוליפנא דדא משריא תליתאה קא אמרי דא, בארבע שעתין בתרייתא.

וקאמרי שירתא, עד דסליק נהורא דצפרא, דכדין משבחין למריהון כל אינון ככביא ומזלי, וכל אינון מלאכין עלאין, די שלטניהון ביממא, בלהו משבחין למאריהון, ואמרי שירתא. הדא הוא דכתיב, (איוב לח) ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים.

בשעתא דשמשא נפיק, ביממא, ישראל נטלי שירתא לתתא, ושמשא לעילא, דכתיב, (תהלים עב) ייראוה עם שמש. בשעתא דנטיל שמשא בגלגלוי, פתח קל נעימותא, ואמר שירתא. ומאי שירתא קאמרי. (תהלים קה) הודו ליי קראו בשמו וגו'. (תהלים קה) שירו לו זמרו לו וגו'. וישראל משבחין לקודשא בריה הוא ביממא, עם שמשא. הדא הוא דכתיב ייראוה עם שמש, ואף על גב דהא אוקימנא להאי קרא, אמר רבי אלעזר, אלמלא דבני עלמא אטימין לפא וסתימין עיינין לא יכלין למיקם מקל נעימותא דגלגלא דשמשא, בד נטיל (ונפיק) ומשבח קמי קדשא בריה הוא.

אדהכי דאתעסקו באורייתא, נהר יממא. קמו ואתו לקמיה דרבי שמעון, פיין דהמא לון, אמר רבי שמעון, אלעזר ברי, אנת ותברייא אסתימו גרמייכו אלין תלת יומין, דלא תפקון לבר בגין דמלאה המות אשתכח במתא, ואית ליה רשו לתבלא, וכיין דאתייהיב ליה רשו לתבלא, יכיל לתבלא, לכל מאן דאתחזי קמיה.

ותו דבר נש דאתחזי קמיה, סליק ואסטי עליה, ואדפר חובוי, ובעי דינא מקמי קדשא בריה הוא, ולא אתעדי מתמן, עד דאתדן ההוא בר נש, ואתייהיב ליה רשו וקטיל ליה.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל'י שליט"א

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאֱלֹהִים, רוּבָא דְעֵלְמָא, לָא מִיתוּ, עַד לָא מָטָא זְמַנְיָהּ, בַּר דְּלֵא יַדְעֵי לְאַסְתְּמָרָא גְרַמְיָהּ, דְּהָא בְּשַׁעְתָּא דְּמִיתָא אַפְקֵי לִיה מִפִּיתִיה לְבֵי קַבְרֵי, מְלֵאךְ הַמּוֹת אֲשַׁתְּכַח בִּינֵי נָשִׁי, אָמַאי בִּינֵי נָשִׁי. דְּהָכִי הוּא אוֹרְחוּי, מִיּוֹמָא דְּפִתֵי לְחֹהָ, וּבְגִינָה גְרִים מוֹתָא לְכָל עֵלְמָא. וְעַל דָּא (פד) קָטִיל בַּר נֶשׁ, וְגוֹבְרֵי אֲשַׁתְּכַחוּ עִם מִיתָא, עָאֵל בִּינֵי נָשִׁי בְּאַרְחָא.

וְאִית לִיה רִשׁוֹ, לְמַקְטֵל בְּנֵי נָשָׂא, וְאַסְתְּפֵל בְּאַנְפִּיָּהּ בְּאַרְחָא דְּאַתְחִזִּיאָו קַמִּיהָ, מְשַׁעְתָּא דְּמַפְקֵי לִיה מִפִּיתִיה לְבֵי קַבְרֵי, עַד דְּאַתְדְּרוּ לְבִיתֵיהוּ וּבְגִינֵיהוּ גְרִים מוֹתָא לְכַמְה גּוֹבְרִין בְּעֵלְמָא, עַד לָא מָטָא זְמַנְיָהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי יג) וַיֵּשׁ נֶסְפָּה בְּלֵא מְשַׁפֵּט. בְּגִין דְּסִלִּיק וְאַסְטִין, וְאַדְפַּר חוֹבּוֹי דְּבַר נֶשׁ קַמִּי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְרֵן עַל אֵינוֹן חוֹבִין וְאַסְתְּלֵק עַד לָא מָטָא זְמַנְיָהּ.

מָאִי תְקַנְתִּיה. בְּשַׁעְתָּא דְּנִטְלֵי מִיתָא לְבֵי קַבְרֵי, יְהִדֵּר בַּר נֶשׁ (דף קצ"ו ע"ב) אַנְפּוֹי וַיִּשְׁבּוֹק לְנָשִׁי בְּתַר כְּתָפּוֹי. וְאִי אֵינוֹן מְקַדְמֵי, יְהִדֵּר לְאַחוֹרָא, בְּגִין דְּלֵא יִתְחַזִּי עִמְהוֹן אַנְפּוֹי בְּאַנְפּוֹי. וְלְבַתֵּר דְּמַתְדְּרֵי מִפִּי קַבְרֵי, לָא יְהִדֵּר בְּתַהוּא אַרְחָא דְּנָשִׁי קַיִמָן, וְלֵא יִסְתְּפֵל בְּהוּ כְּלָל, אֵלָא יִסְטֵי בְּאַרְחָא אַחְרָא. וּבְגִין דְּבִנֵי נָשָׂא לָא יַדְעֵי, וְלֵא מְסַתְּפֵלוּ דָּא רוּבָא דְּעֵלְמָא, אַתְדְּנוּ בְּדִינָא, וְאַסְתְּלֵקוּ עַד לָא מָטָא זְמַנְיָהּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אִי הָכִי, טָב לִיה לְבַר נֶשׁ דְּלֵא יוֹזִיף לְמוֹתָא. אָמַר לִיה לָא. דְּהָא בַּר נֶשׁ דְּאַסְתְּמַר כְּהָאִי גְוּוֹנָא, אַתְחִזִּי לְאַרְכָּא דִּיּוֹמִין, וְכָל שְׁפָן לְעֵלְמָא דְּאַתֵּי.

תָּא חֲזִי, לָאוּ לְמַגְנָא אַתְקִינוּ קַדְמָאִי שׁוֹפֵר, לְאַמְשַׁכָּא מִיתָא מִן בֵּיתָא לְבֵי קַבְרֵי. אִי תִימָא דְּעַל מִיתָא וַיְקַרָּא דִּלְיָה לְחוּד אִיהוּ. לָא. אֵלָא, בְּגִין לְאַגְנָא עַל חֲזִיָּא, דְּלֵא יִשְׁלוּט עֲלֵיהּ מְלֵאךְ הַמּוֹת, לְאַסְטָאָה לְעֵילָא וַיִּסְתְּמְרוּן מִפִּיה.

פִּתַּח וְאַמַר, (במדבר י) וְכִי תִבְאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל הַצַּר הַצּוֹרֵר אֶתְכֶם וְגו', וְדִיִּיקְנָא עַל הַצַּר, דָּא מְלֵאךְ הַמּוֹת. הַצּוֹרֵר אֶתְכֶם תְּדִיר, וְקָטִיל לְבִנֵי נָשָׂא, (ואעיק לון לחיי) וּבְעֵי לְקַטְלָא אַחְרֵנִין. מָאִי תְקַנְתִּיה. וְהִרְעוּתֶם. אִם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, דְּהוּא יוֹמָא דְּדִינָא לְעֵילָא, הָאִי מְלֵאךְ הַמּוֹת נְחִית לְתַתָּא, בְּגִין לְאַשְׁגָּחָא בְּעוֹבְדֵין דְּבִנֵי נָשָׂא, וְלְסִלְקָא לְעֵילָא לְאַסְטָאָה לֶזֶן. וַיִּשְׂרָאֵל דִּידְעֵי דְּהָא מְלֵאךְ הַמּוֹת נְחִית לְתַתָּא וְסִלִּיק לְעֵילָא, בְּגִין לְמַחֵי קַטִּיגוֹרָא עֲלֵיהּ. מְקַדְמֵי בְּשׁוֹפֵר לְיַבְבָּא עֲלֵיהּ, דְּלֵא יְכִיל לֶזֶן וְלְאַגְנָא עֲלֵיהּ.

וְכָל שְׁפָן בְּשַׁעְתָּא דְּעָבִיד דִּינָא וְקָטִיל בְּנֵי נָשָׂא, וְאַשְׁתְּכַח לְתַתָּא. וְכָל שְׁפָן בְּשַׁעְתָּא דְּאֶזְלֵי לְבֵי קַבְרֵי, וְאַתְדְּרוּ מִפִּי קַבְרֵי, דְּהָא בְּשַׁעְתָּא דְּנָשִׁי נְטִילֵי רַגְלֵיהּ עִם מִיתָא, אִיהוּ נְחִית וְאַשְׁתְּכַח קַמִּיָּהּ, דְּכְתִיב, (משלי ה) רַגְלֶיהָ יוֹרְדוֹת מְוֹת, יוֹרְדוֹת לְמָאן. לְהַהוּא אַתֵּר דְּאַקְרֵי מְוֹת. וְעַל דָּא חֲוָה גְרַמַת מוֹתָא לְכָל עֵלְמָא, רַחֲמָנָא לְשׁוֹבִינוּ.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (משלי ל) כִּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת וְגו'. וְהָא אוֹקִימָנָא. אַבְל כִּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת, דָּא הוּא מְלֵאךְ הַמּוֹת, וְהָכִי הוּא, וְהָכִי אַקְרֵי. אַבְלָה וּמְחַתָּה פִּיה, אוֹקִידַת עֵלְמָא בְּשַׁלְהוֹבוֹי, וְקָטִילַת

בְּנֵי נָשָׂא עַד לֹא מָטָא זְמַנֵּיהוּ, וְאַמְרָה לֹא פְעַלְתִּי אָוֶן, דְּהָא דִּינָא בְּעָא עַלְיֵיהוּ, וְאַשְׁתַּכַּח בְּחוּבִין,
וּבְדִינָא קְשׁוּט מִיתָו.

בְּשַׁעְתָּא דְּעַבְדוּ יִשְׂרָאֵל יַת עֲגָלָא, וּמִיתוּ כָּל אִינוּן אוּכְלוּסִין, הָוּה מְלָאךְ הַמּוֹת אֲשַׁתְּכַח בִּינֵי נָשִׁי,
בְּגוּ מִשְׁרִיטָא דִּישְׂרָאֵל. בִּיּוֹן דְּאַסְתַּפַּל מִשָּׁה, דְּהָא מְלָאךְ הַמּוֹת אֲשַׁתְּכַח בִּינֵי נָשִׁי, וּמִשְׁרִיטָא
דִּישְׂרָאֵל בִּינֵיהוּ, מִיַּד פְּנִיש לְכָל גּוּבְרִין לְחוּדְיֵיהוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֵלִין גּוּבְרִין, דְּכְנִיש לֹון וְאַפְרִיש לֹון לְחוּדְיֵיהוּ.

וּמְלָאךְ הַמּוֹת לֹא הָוּה מִתְפָּרֵשׁ מִגּוּ נָשִׁין, עַד דְּאַתּוּקָם מִשְׁכַּנָּא, דְּכְתִיב וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן.
וְאַפִּילוּ בְּשַׁעְתָּא דְנָשִׁין הוּוּ מִיִּתִין נְדָבָה לְמִשְׁכַּנָּא, לֹא הָוּה מִתְעַדִּי מִבִּינֵיהוּ, עַד דְּחָמָא מִשָּׁה,
וַיְהִי לְגּוּבְרִין עֵיטָא, דְּלֹא יִיתוּן בְּחַבְרָא הָדָא עִמָּהוּן, וְלֹא יִתְחַזִּין אֲנַפִּין בְּאַנַפִּין, אֲלֵא לְבַתֵּר
כְּתַפִּיָּהוּ. הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים (נ"א וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים לֹא כְתִיב, אֲלֵא וַיָּבֹאוּ
עַל) וַיָּבֹאוּ לֹא כְתִיב, אֲלֵא וַיָּבֹאוּ בְּאַרְחָא הָדָא לֹא הוּוּ אֲזִלִּין, אֲלֵא לְבַתֵּר כְּתַפִּיָּהוּ. בְּגִין דְּמְלָאךְ
הַמּוֹת לֹא אֲתַפְּרֵשׁ מִבִּינֵיהוּ עַד דְּאַתּוּקָם מִשְׁכַּנָּא.

תָּא חֲזִי, לֹא אֲשַׁתְּכַח בִּינֵי נָשִׁי, פְּחוּת מִשְׁבַּע נָשִׁים, וְלֹא פְּחוּת מִעֶשֶׂר. וּבְאַרְחָא בְּאַתְגַּלְיָא, בְּשַׁבַּע
אֲשַׁתְּכַח, וּבְעֵי דִינָא. בְּעֶשֶׂר, אֲסֻטִּי לְקַטְלָא. וּבְגִין דְּאַשְׁתְּכַח בִּינֵיהוּ בְּאַרְחָא בְּאַתְגַּלְיָא, כְּתִיב
וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים. וְאַסְתַּמְרוּ כָּל הָהוּא יוֹמָא כְּלָהוּ חֲבַרְיָא, וְאַשְׁתַּדְּלוּ בְּאוּרֵיָתָא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (בראשית ז) וַיֹּאמֶר יי' אֵל נֹחַ בֹּא אִתָּךְ וְכָל בֵּיתְךָ אֵל הַתֵּבָה. הָאִי קָרָא
אוּקְיָמָנָא, אֲבָל תָּא חֲזִי, וְכִי לֹא יְכִיל קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְנַטְרָא לֵיהּ לְנַח, בְּאַתֵּר חַד בְּעַלְמָא. דִּיהָא